

ÎNTÂLNIREA LUI IOSIF CU FRAȚII SĂI

...cu glas suficient să vorbesc un pic. Și am avut o durere de gât de ceva timp. Și—și, în această dimineață, am primit o răceală îngrozitoare; se pare că, de fiecare dată când vin, cumva, chiar în această vale. Ieri vorbeam cu unii dintre frați când eram sus în vârful colinelor la New Albany, și priveam în jos în această direcție. Am spus, „Iată motivul, chiar acolo.” Este o ceață doar care plutește aici, și ca un fum peste tot orașul. Și imediat ce vin în această vecinătate, chiar cum cobor jos aici, începe, vedeți, din nou, chiar îndată ce intru. Oh, eu trebuie să-mi iau un cort și să merg sus pe vârful dealului, undeva, și să tabăresc. Pentru că, noi suntem doar pelerini și străini, oricum, nu-i așa? „Căutând o Cetate al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu.” Asta-i ce iubim noi. Acum noi avem niște . . .

² Chiar înainte de serviciu, în această dimineață, și înainte de învățătura de școală Duminicală, noi avem o—o dedicare de bebeluși. Și fratele meu are un micuț pe care dorește să-l dedice Domnului; fratele meu, de trup. Și poate, alte mame și tați dintre voi de aici, aveți un micuț care să fie dedicat. Acum, de multe ori, în Biblie . . .

³ Și noi am avut multe dezbinări în biserici, din cauza diferitelor teorii despre botezul copiilor, și așa mai departe. Și, acum, cei care îi iau, și îi stropesc pentru botezul pruncilor, asta depinde de modul în care vreți voi să-i dedicați. Dar, toată treaba duce la un singur lucru, o dedicare pentru Domnul. Vedeți? Și acum . . .

⁴ Pentru că, copilul, atât cât privește păcatul, el nu are niciunul. Isus a murit ca să ia la o parte păcatele lumii. Și copilul nu a făcut niciun păcat, a fost doar . . . Este un păcătos. Este născut în păcat. Dar când Cristos a murit la Calvar, El a luat la o parte păcatele lumii, și copilul nu este răspunzător până când nu ajunge la vârsta răspundere. Și orice copilaș, nu contează cât de păcătoși sunt părinții, în momentul când moare, se duce direct în brațele lui Cristos, vedeți, pentru că El a plătit prețul. Nu contează dacă este un copil născut în păcat, și prin adulter sau orice este, nu contează deloc, acel copil este în siguranță cu Cristos pentru că El a murit ca să înlătore păcatele lumii. Și când—când devine destul de mare acum, că a făcut păcat personal, atunci trebuie să se pocăiască pentru ceea ce a făcut. Dar nu are păcat personal până când nu este suficient de mare ca să comită păcat, să știe ce este bine și ce este greșit. Dar, acum,

încercăm întotdeauna să stăm cât putem de aproape de Biblie referitor la aceste lucruri, cât știm noi.

⁵ Acum, nu există nicio Scriptură în Biblie, pentru stropirea bebelușilor. Singurul lucru pe care îl găsim . . . Sau, nici botezul copilașilor în Biblie, sub nicio formă. Singurul loc pe care-l putem găsi, care este scris aici în Scripturi, că Is . . . „Ei au adus la Isus copilași, și El i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, și a spus, „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci Împărăția Cerurilor este a celor ca ei.”

⁶ Acum, că, acum, așa cum El a plecat la Dumnezeu, și șade la mâna dreaptă, astăzi, în trupul Lui trupesc, și pe Tronul lui Dumnezeu, și El a însărcinat Biserica Lui să meargă în toată lumea și să continue lucrările pe care El le-a început aici când a fost aici pe pământ, care sunt, propovăduirea Evangheliei, vindecarea bolnavilor, și dedicarea copilașilor, și așa mai departe, de aceea celor dragi li se cere să-i aducă pe micuții lor la Domnul, să fie dați păstorului lor, în brațele lui, și el îi ridică, prin credință, la Cristos, și îi cere lui Cristos să-i binecuvânteze.

⁷ Și, astfel, dacă aveți un micuț pe care—pe care nu l-ați dedicat Domnului, și doriți să-l aduceți în timp ce sora noastră cântă la pian, *Aduceți-i Înăuntru*, și noi putem să cântăm. Câți cunosc vechea cântare, *Aduceți-i Înăuntru*? Și aceea este bine. Acum, Dl. și D-na. Henry Branham îl vor aduce pe micuțul lor. Și toți ceilalți care au pe cineva pe care vor să-l aducă, ei bine, aduceți-i aici chiar la timpul acesta acum pentru dedicare. În regulă.

Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i înăuntru din câmpurile păcatului;
Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
(...?..)

⁸ Vreau să vă arăt o altă micuță Branham, micuța Mary Ella Branham. Ea este fiica fratelui meu și a soției lui preaiubită. Că, ei au venit înainte în această dimineață, la biserică, ca să ofere viața micuței, înapoi lui Dumnezeu, Cel care le-a dat-o.

Acum să ne plecăm capetele doar un moment.

⁹ Bunul nostru Tată Ceresc, așa cum stă aici înaintea mea astăzi, propriul meu frate de trup, și mireasa lui, soția lui. Și Tu le-ai binecuvântat casa atât de mult cu această micuță Mary Ella, ca să le dea bucurie în zilele care le stau înaintea. Îți mulțumesc că și-au amintit de unde vine copilașa, și să o aducă astăzi la biserică, ca să Ți-o poată prezenta înapoi. Și acum eu îți dau Ție copilașa, în brațele credinței, și Îți cer să o binecuvântezi pe micuța pe care o țin. Și fie ca ea să trăiască și să crească. Și dacă Isus zăbovește, fie ca ea să fie o slujitoare a Ta, să Te slujească.

¹⁰ Binecuvântează-i pe tatăl și pe mama ei. Și, Dumnezeule, îngăduie ca Duhul Tău Sfânt să-i conducă prin călătoria vieții.

Și într-o zi, când acest pelerinaj de pe pământ va înceta, fie ca toată marea familie să fie adunată împreună în Slavă. Îngăduie acest lucru, Doamne. Până atunci, fie ca copilașa să crească și să fie binecuvântată de Dumnezeu, să fie sănătoasă și puternică, și să fie un exemplu de feminitate în zilele ei care vin. Și noi îți vom da Ție lauda. Căci noi îți prezentăm Ție copilașa acum, în Numele lui Isus Cristos, Fiul Tău. Amin.

11 Și v-o dau înapoi. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Domnul să vă binecuvânteze. Bine.

Amintiri prețioase, cum zăbovesc ele,
Trimise de undeva la sufletul meu;
Așa cum zăbovesc ele, întotdeauna lângă mine,
Scene prețioase, sacre se desfășoară.

12 Cât îl laudăm pe dragul nostru Domn pentru toți cei mici! Știți, pare chiar ciudat cum eram noi odată mici așa. Și există ceva privitor la un copilăș care este neegoist, așa de iertător și așa de bun. Chiar Domnul nostru a asemănat cu ei, și a zis, „Dacă nu deveniți convertiți și să fiți ca unul dintre acești micuți,” așa de ușor.

13 Eu îl observ pe micuțul meu Iosif, cum este el chiar la vârsta la care se bagă în toate, și mama va trebui chiar să îl corecteze. Și el va trage lampa jos, sau orice altceva, doar să audă cum lovește podeaua. Și atunci dacă se întâmplă ca mama să-l plesnească, sau ceva, el se va urca drept sus în brațele ei și își pune brațele în jurul ei în felul acesta.

14 Trebuie să fim iertați, unii față de alții, ca acești copilași, pentru a intra în Împărăție.

15 Acum, noi mulțumim lui Dumnezeu pentru acest copilăș, micuța Mary Ella Branham. Și fie ca ea să trăiască, și să crească și să prospere, și să fie o slujitoare a Domnului. Și fie ca căminul în care este crescută să fie o casă Creștină, și astfel să poată crește în admirația lui Cristos.

16 Și acum suntem. . . (Îți mulțumesc, Soră Gertie.) Și acum cei mici și-au luat locurile în cameră pentru orele de școală Duminicală.

17 Și păstorul a—a făcut anunțurile despre unde vor fi serviciile astăzi, și mâine, mâine seară. În această după-amiază, ei vor. . . din câte știu eu, nu sunt servicii deschise, doar dacă ar fi unele dintre misiunile mici din Louisville, despre care avem cunoștință, Fratele nostru Durban și mulți dintre ei. Cred că ei au un serviciu de duminică după-amiaza.

18 Eu am primit multe apeluri. Mulți oameni sunt în saloane și așa mai departe, ca să se facă rugăciune pentru ei, care sunt bolnavi și suferinzi.

19 Următoarele mele servicii vor fi la Cleveland, Tennessee, începând de vinerea viitoare seara, de vineri până duminică.

²⁰ Și apoi venim direct acasă, și mergem la South Bend, Indiana, și pentru două seri acolo cu dedicarea templului; Fratele R. E. S. Toms din Saskatoon, Saskatchewan.

²¹ Și apoi, de acolo, mergem la Sturgis, Michigan, pentru două seri de serviciu la Sturgis, Michigan.

²² Și apoi mergem la Lima, Ohio, la oameni Bapțiști, la Memorial Auditorium în—în Lima, Ohio. Aceea începe pe douăzeci și trei ianuarie, până în douăzeci și șapte.

²³ Și apoi, de acolo, mergem acolo pe Coasta de Vest apoi, la marile adunări din California și Arizona. Fiți în rugăciune pentru noi. Măine. . .

²⁴ În seara aceasta, la șapte treizeci, vor fi serviciile de evanghelizare aici la tabernacol, și toată lumea este invitată.

²⁵ Și mâine seară, eu trebuie să. . . Voi vorbi pentru Fratele Cauble, la a lui—serviciul lui de veghe de la miezul nopții. Voi fi. . . Partea mea începe la nouă, până pe la nouă treizeci.

²⁶ Apoi mă voi întoarce înapoi la tabernacol aici, unde adunarea va fi deja în desfășurare, cu păstori și slujitori vizitatori care vor fi aici, să avem o parte în serviciul de mâine seară. Dacă vreți toți să-i auziți pe păstori vorbind și să se exprime în modurile lor de a vă spune cum să începeți noul an, și ce să faceți, păi, din punct de vedere Scriptural, ei bine, asigurați-vă să fiți aici mâine seară. Serviciile vor începe la șapte treizeci, ca de obicei, la șapte treizeci. Și vor continua până la miezul nopții, duminică seara, și apoi. . . sau, luni seara, adică. Apoi, după ora nouă, după ce termin cu Fratele Cauble, mă voi întoarce imediat aici la tabernacol, să încep, și probabil, poate, termin predica care doresc să o încep în această dimineață. Sau, eu sunt. . . cumva îmi ia mult timp.

²⁷ Eu sunt încet, știți, dar îmi place ca Aceasta să se așeze pe felul corect de fundație. Astfel, nu este nevoie să-L împrăștii chiar peste tot. Eu vreau ca Acesta să rămână acolo, și să crească și să prospere pentru Domnul.

²⁸ Acum, este un—un lucrător aici în această dimineață, un lucrător tânăr care se pare că este, presupun, în Motelul Bel Air. Trebuie să mă întâlnesc cu el de la două la trei, în această după-amiază. Și, sau, este venit, deja? Precum, eu uit care este numele fratelui. El vine de jos din Tennessee. El a fost vindecat de un spate rupt, în adunarea mea, și a intrat în slujbă. Acest frate, *acolo*. În regulă. Asta-i bine. Este la. . . Este de la. . . Era de la două la trei, așa este? Eu. . . [Fratele spune, „Trei.”—Ed.] Trei; de la trei la patru. Bine.

²⁹ Și apoi este un alt lucrător, nu știu dacă este deja aici sau nu. El este de sus de tot din nordul Columbiei Britanice. Într-o zi, când încercam să leg catarama la niște sacoane, la niște cai, cred, sau așa ceva; eu aveam o barbă cam *așa* de lungă, eram

într-o călătorie de vânătoare; cu câțiva ani în urmă. Un om s-a apropiat și a zis, „Nu ești Fratele Branham?”

³⁰ Am întâlnit o doamnă tânără într-un magazin, a zis că ea niciodată nu a văzut o fem-...sau—sau niciodată nu a văzut orașul, un oraș mare. Și eu presupun că ea era la patru sau cinci sute de mile de la un oraș, poate mai mult decât atât, la sute de mile de la un drum asfaltat, într-un orașel numit East Pines. Eu cred că există un magazin acolo. Înapoi de tot acolo, acest cuplu a venit aproape.

³¹ Și ei sunt în drum spre Cuba. Mă întreb dacă ei sunt aici în această dimineață, da, din, nordul Columbiei Britanice. Chiar aici. Ei bine, să-ți fie inima binecuvântată, frate. Suntem bucuroși să te avem pe tine și pe soția ta, misionari, în trecere pe aici. M-au sunat, azi dimineață, de la—de la Motelul Star. Domnul să vă binecuvânteze. Știu că toți frații noștri vor fi bucuroși să dea mâna cu ei. Și un om care, după o fotografie, putea să mă recunoască cu toată barba aceea, are un discernământ bun. Foarte bine.

³² Și ei erau așa de viteji, calea sus înăuntru acolo unde nu există oameni, cu greu, sus de tot pe East Pines. Și ar fi, va fi greu de spus cât de puțini oameni sunt prin țara aceea, dar, totuși, ei erau acolo sus ca misionari, încercând să facă ceva pentru slava lui Dumnezeu. Eu cu siguranță îi apreciez din toată inima mea. Eu știu că vouă la toți vă place să dați mâinile cu ei și să auziți despre marea țară din nord-vest. Și, acum, atunci. . .

³³ Cred că mama D-nei. Roberson este încă foarte bolnavă. Trebuie să o văd în această după-amiază, și să-mi amintesc să mă rog pentru ea. Asta va fi. . .Și atunci, cu voia Domnului, voi fi înapoi aici din nou la șapte treizeci deseară. Eu cred că McSpaddin este acolo în spate, așa cum noi mergem la cină cu ei cam în jur de ora șase, și ne va da timp să ne întoarcem.

³⁴ Și apoi noi vrem să o vizităm pe D-na. Burns. Este Fratele Burns aici, în această dimineață? Este el aici? Da. Nu te-am văzut, Frate Burns, așezat. Sora Burns este foarte bolnavă, foarte bolnavă.

³⁵ Și am fost acolo seara trecută, să o văd, și ea este foarte bolnavă. Și ea este un suflet galant. Și noi vrem ca fiecare să se țină constant de Dumnezeu, pentru că, exprimându-mă în acest mod, neștiind cine este aici; dar va fi nevoie de o minune a lui Dumnezeu să o aducă înapoi din nou pe Sora Burns la biserică. Așa este.

³⁶ Când, soțul ei drag a ieșit din spital sus acolo, la Spitalul Veteranilor, cu cancer, condamnat să moară, și Dumnezeu l-a vindecat. Și iată-l aici, din nou în biserică, și cu sănătate foarte bună din nou așa cum putea fi de așteptat într-un moment ca acesta. Și când Domnul l-a vindecat de o splină mare lărgită, cu cancer în ea, același lucru, cu ani și ani în urmă.

37 Și îmi amintesc tocmai timpul, în timp ce Fratele Wood ședea acolo. Eu eram într-o mică vacanță. Noi eram în pădure, la vânătoare de veverițe, și Ceva mi-a spus, „Du-te acasă.” M-am dus acasă. Și de ce a trebuit să merg la Louisville, nu voi ști niciodată. Și Fratele Wood, crescut în jurul lui Louisville, conducând în cartierul greșit, în jur, în jur, în jur, încercând să mă ridice. Și Dumnezeu mă ținea la un colț, așteptând ca Sora Burns să vină să-mi spună. Și a fost ea, acea femeie galantă, care a venit și mi-a spus că soțul ei era pe moarte acolo în spital, când noi am mers acolo și ne-am rugat.

38 Și ea s-a pus jos, și a luat fotografia aceea, care Domnul Și-a luat fotografia Sa, Stâlpul de Foc. . . Voi toți ați văzut aceasta, eu presupun. A așezat-o jos pe podea. Și ea a spus, „Scumpe Dumnezeule din Cer,” a spus ea, „ajută-mă să-l găsesc pe Fratele Branham imediat. Eu trebuie să o fac.” Și a spus, „Îngerul lui Dumnezeu, călăuzește-mă la el.” Iată de ce este nevoie. Și ea s-a ridicat, și a mers în oraș, să plătească o factură de utilități, și a fost condusă ciudat după un alt colț. Și Dumnezeu m-a trimis din pădure, la Louisville, și m-a ținut la colț o jumătate de oră, privindu-l pe Fratele Woods întorcând la colțul greșit tot timpul acolo sus, încercând să mă ridice, așa era. Vedeti?

39 Acum, noi știm că Dumnezeu știe unde se află fica Lui acolo, și El poate că așteaptă ca voi să vă rugați rugăciunea de credință. Noi vom face tot ce putem.

40 Un alt lucru pe care vrem să-l spunem în această dimineață, nu doar cu capul plecat, ci și cu inimile, la unul dintre cei mai loiali oameni pe care eu. . . unul dintre ei, pe care i-am întâlnit vreodată în viața mea, este Fratele nostru Higginbotham. A lui. . . Sora noastră dragă s-a dus să fie cu Domnul Isus. O ostașă vitează a lui Dumnezeu; de câte ori am văzut-o venind la altar! Dorința ei era, întotdeauna, să ajungă la acest rând de rugăciune, unde Duhul Sfânt să-i spună care era necazul. Tânjea să facă asta. Și de câte ori a pășit ea pe această platformă aici, încercând să afle dacă discernământul va—va veni. Și în alte adunări și diferite locuri ea a încercat, dar pur și simplu nu venea, cumva.

41 Și apoi, cu câteva săptămâni în urmă, intrând în spital acolo, când am auzit că era bolnavă, și era seara târziu. Și când am intrat în spital și m-am așezat lângă ea, acolo Duhul Sfânt S-a coborât; și a mers drept înapoi în viață și a adus totul la suprafață, și a pus totul chiar exact unde era necazul. Dar, lucrul ciudat a fost, că Sora Higginbotham nici măcar nu dorea să mai stea aici. Voia să plece. Era Ceva care o chema. Ea a răspuns la acea chemare zilele trecute ca să meargă să fie cu Dumnezeu. Și eu întotdeauna îmi voi aminti asta. Da. [Spațiu gol pe bandă—Ed.]

42 Nu-i de mirare că vă simțiți rău când veniți în oraș; au respins Evanghelia. Iată care este problema. Și osândită ea este.

Potopul din '37 nu va fi nimic, până când aceasta se sfârșește. Dar, da, este osândită, absolut. Și acela-i motivul că scrisul de mână este pe perete.

⁴³ Și, acum, e prea rău. Și noi deținem proprietatea, lucrurile de aici, dar am auzit zilele trecute că unii dintre frații noștri au primit o amendă pentru că au parcat chiar pe marginea terenului bisericii acolo. Așa o dizgrație! Eu voi plăti amenda aceea dacă doar îmi veți face de cunoscut ce a fost. Aceea este păcat. Da, domnule. Ei bine, noi, această, cred că dacă. . . Eu cred că încă este proprietatea noastră. Cel puțin, actul de proprietate spune așa. Trageți exact pe acesta aici, și poate nu veți primi o amendă acolo. Dar sunt bucuroși că noi ne îndreptăm spre un loc unde nu se dau amenzi. Nu-i așa? Așa este. Minunat. Da, într-adevăr. Acum, eu nu sunt. . .

⁴⁴ Eu doar voi încerca să vorbesc puțin, în această dimineață, pentru că am răcit foarte tare, și sunt înfundat. Și—și eu vreau să iau un subiect din Vechiul Testament, și doar să învăț pentru o vreme, cu voia Domnului. Și atunci poate, în seara aceasta, dacă mă întorc cu voia Domnului, dacă ajung în timp, și nu prea epuizat.

⁴⁵ Oh, m-am gândit și eu din întâmplare. Fratele Kelly care este prezent aici, și Sora Kelly, trebuie să vină sus, chiar la. . . Să veniți cât de repede puteți, după masă, pentru că eu sunt într-adevăr dus afară în această după-amiază, cu o mulțime de lucruri, Frate Kelly. Îmi amintesc seara trecută, sus acolo, eu plecam la un apel când voi toți ați intrat. Bine. [O soră spune, „Veți veni, Frate Branham?”—Ed.] Acum, este—este în regulă, soră.

⁴⁶ Acum, deci, rugați-vă pentru mine, și rugați-vă pentru. . . deciziile mele, ale Domnului, vor fi—vor fi pentru El, cât de bine pot eu.

⁴⁷ Acum, vrem să deschidem în Cartea veche, vechea, ultima. . . Prima Carte, Geneza 35, și dorim să citim doar o mică parte din Scripturi aici din Cartea Genezei. Și ne rugăm ca Dumnezeu să adauge din belșug binecuvântările Lui ca un fundal pentru ceva despre care dorim să învățăm.

⁴⁸ Și la câți vă place școala Duminicală? Oh, este o. . . Câți știți unde și-a avut originea de prima dată? Nu văd o mână. Este cumva. . . Câți știți cum a fost numită la început? Unde este soția mea? Ea ar trebui să știe asta. Bine. Era. . .

⁴⁹ [Fratele Neville spune, „Frate Branham?”—Ed.] Da? [„Mis-. . . Un alt misionar aici în această dimineață.”] Un alt misionar. Dumnezeu să te binecuvânteze. [„Fratele Naber.”] Fratele cine? [„Fratele Naber.”] Fratele Naber, unde este? Vrei să ridici mâna, Frate Naber? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Este aceea soția ta cu tine? Este foarte bine. Suntem bucuroși să te avem pe tine și familia ta cu noi în această dimineață. Tu știi

că ești în voia lui Dumnezeu. Vezi? Trebuie să fii, când ești un misionar, vedeți. Pentru că, porunca generală este, „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

⁵⁰ Un om care este misionar! Acum, eu nu—nu mă prea preocupă. . . *Misionar* este un cuvânt foarte bun, dar eu am un cuvânt mai bun pentru asta. Tu ești un apostol. Vedeți? Așa este. Acum, ce înseamnă cuvântul *apostol*? „Unul care este trimis.” Ce înseamnă cuvântul *misionar*? „Unul care este trimis.” Este același lucru. Astfel, misionari, profeți, evangheliști, învățători, și păstori, formează Biserica. Așa este? Apostoli, profeți. . . ei cheamă. Astfel, atât timp cât tu ești un misionar, sau un apostol, tu ești unul trimis de Dumnezeu, într-o misiune, și ești întotdeauna drept. Dumnezeu să vă binecuvânteze, este a mea—rugăciunea mea.

⁵¹ Fratele și Sora Foss sunt în drum spre Cuba, în câmpuri. Merg din regiunile înghețate din nord, la junglele tropicale din sud, pentru că această Evanghelie trebuie să fie propovăduită în toată lumea. Amin. Ce schimbare!

⁵² De unde ești tu, frate? [Fratele zice, „Merg la Israel acum, frate.”—Ed.] Merg la Israel.

⁵³ Oh, mi-ar place. . . O văd pe Mabel șezută acolo în spate, le-aș chema pe soția mea și pe Mabel, să cânte pentru voi:

Ei vin din Est și Vest,
Ei vin din țările îndepărtate,
Să sărbătorească cu Regele, să cineze ca
oaspeți ai Lui;
Cât de binecuvântați sunt acești pelerini!
Privindu-I fața sfântă,
Radiind cu lumină Divină;
Binecuvântați părtași ai harului Său,
Ca pietre prețioase să strălucească în coroana
Lui.

⁵⁴ Nu va fi minunat în ziua aceea! Amin. Domnul să vă binecuvânteze, în Israel; și pe voi, în locurile unde vă duceți; sunt binecuvântările mele pentru voi fraților în această dimineață. Amin.

⁵⁵ Acum, înainte să deschidem Biblia. . . Noi știm că acesta este textul, și Dumnezeu are contextul scris printre rânduri, vedeți. Astfel, noi putem doar să citim textul și să Îl lăsăm pe Dumnezeu să ne dea contextul. Deci să ne aplecăm capetele doar un moment, pentru rugăciune.

⁵⁶ Tatăl nostru Ceresc, în Numele Domnului Isus, ne rugăm ca Tu să iei aceste Cuvinte pe care le vom citi acum, și fă ca Ele să ne pătrundă chiar în inimile noastre. Și lasă-ne să venim ușor, în liniște, smeriți, reverenți, în Prezența Ta. Și fie ca Duhul Sfânt să ia Cuvântul lui Dumnezeu și să hrănească fiecare inimă. Include

și pe a mea acolo, vrei Tu, Doamne? Pentru că cer lucrul acesta în Numele lui Cristos. Amin.

57 Bine, vom citi doar un verset sau două, aici, astfel încât să putem lua doar un mic fundal. Geneza este capitolul sămânță, noi știm. Bine. Vom începe cu versetul 15.

*Și un anumit om l-a găsit, . . . iată, el răătăcea pe câmp:
și omul l-a întrebat, zicând, Ce cauți?*

*Și el a zis, îi caut pe frații mei: spune-mi, te rog, . . . ei
pasc oile.*

*Și omul—și omul a zis, Au plecat de aici; căci i-am
auzit zicând, Să mergem la Dotan. Și Iosif s-a dus după
frații lui, și i-a găsit în Dotan.*

*Și când ei l-au zărit de departe, și până să se apropie
de ei, astfel. . . să-l omoare.*

Și ei au zis unul către altul, Iată, că vine acest vizător.

58 Și fie ca Domnul să acorde binecuvântările Lui la Cuvântul Lui. Acum, Geneza este întotdeauna, pentru mine . . .

59 V-am spus ce capitol era? Este Geneza. Cred, dacă am văzut, Geneza 37, și începând cu versetul 15, și voi care îl semnați. Acum noi . . . Cred că am spus 35, mai devreme. Am avut două pagini împreună. Îmi—îmi pare rău. Această mică Biblie veche Scofield, și este cumva greu pentru mine să citesc, pentru că am trecut de patruzeci de ani, știți. Și a mea . . .

60 Îmi spun că ar trebui să am niște ochelari de citit. M-am dus și am făcut un control la ochi, când am ajuns că trebuia să tot împing Biblia mai departe de mine. Și doctorul îmi spune că brațul meu nu va fi suficient de lung, după o vreme, să-l trag înapoi. Și trebuie să . . . A spus că am nevoie de ochelari de citit. Am făcut un control la ochi, și au rezultat perfecți, zecezeci. Dar eu puteam vedea un fir de păr pe jos, pe undeva pe acolo, chiar cu ușurință. Dar puneți-l aproape de mine . . . El a zis, „Când tu devii . . .” A zis, „Ce face ca părul tău să încărunțească?”

Am spus, „Nu știu.”

61 El a zis, „Este bătrânețea.” Ha-ha-ha! A zis, „Asta-i ce este în neregulă cu ochii unei persoane când trece de patruzeci de ani. Tu, de fapt, globii tăi oculari se aplatizează. Și tu doar trebuie să—să faci față acestei situații, asta e tot.” Și eu doar continui să amân. Și, păi, nu am timp să merg, dar eu—eu voi merge într-o zi, și îmi voi lua o—o pereche de ochelari de citit cu care să citesc, atunci când o să învăț mai mult. Dar acum eu doar citesc un text și merg înainte. Și aceasta este . . . Am luat această Biblie cu mulți ani în urmă, și este foarte, tipar extrem de mic.

62 Acum, în Geneza, *Geneza* înseamnă „începutul,” capitolul sămânță. Și țineți minte, că, tot ceea ce există astăzi, a început

de fapt în Geneza. A fost începutul tuturor lucrurilor. A fost începutul mântuirii. A fost începutul păcatului. A fost începutul tuturor cultelor. A fost începutul Bisericii adevărate. A fost începutul bisericii false. A fost începutul neprihănirii. A fost începutul amăgirii. A fost începutul tuturor lucrurilor, a început în Geneza.

⁶³ Mi-aș fi dorit să avem cam trei luni referitor la asta, să stăm chiar pe acest singur subiect, și chiar să îl analizăm, să-l legăm prin Duhul Sfânt, cu funiile lui Dumnezeu, și doar să îl înfășurăm împreună. Și urmăriți cum fiecare Cuvânt chiar se potrivește exact cu celelalte Cuvinte. Ce lucru frumos!

⁶⁴ Cuvântul lui Dumnezeu este atât de inspirator! Indiferent de vârstă, de timp, fiecare om care a citit vreodată acest Text, prin . . . A fost scris acum de multe sute, da, cam aproape de mai mult de trei mii, de ani. Și fiecare om care a citit vreodată acest Text, în fiecare epocă, este inspirat de Acesta, vedeți, fiecare verset din Scriptură. Nu există nimic altceva care să Îl poată înlocui vreodată.

⁶⁵ O scriere care a fost scrisă în trecut într-o altă zi, când se citește pentru acea epocă și pentru scopul acesteia, este stabilit. Eu aș putea să vă scriu o scrisoare, și să spun, „Dragul meu frate preaiubit, astăzi am fost acolo la un anumit loc și am făcut așa-și-așa, un timp.” Asta ajunge direct la voi, și asta o stabilește. Poate pentru o dovadă la tribunal sau ceva, ar putea fi adusă ca dovadă împotriva mea sau în favoarea mea, să-mi dovedească ceva, sau să dovedească ceva împotriva mea, dar nu ar fi mesajul direct cum ar fi când vă este dat vouă.

⁶⁶ Dar Biblia nu este așa. Este dată rasei umane, și pentru toate timpurile și pentru toate epocile, pentru că El este un Cuvânt scris al lui Dumnezeu. Vedeți? Cuvintele Lui nu pot da greș niciodată. Ele nu vor muri niciodată, și atât timp cât există o Eternitate, în veci de veci, acestea încă vor avea aceleași înțelesuri, pentru că Ele au ieșit odată de pe buzele lui Dumnezeu. Vedeți? Nu poate da greș! Doar gândiți-vă la asta, cât de Etern este Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt Viață.

⁶⁷ Acum, ce este un cuvânt? Un cuvânt este un gând care a fost exprimat. Și când Dumnezeu gândește odată ceva, este doar un gând. Dar de îndată ce este exprimat, nu se poate schimba sau altera niciodată. Trebuie să rămână pentru totdeauna.

⁶⁸ Căci, cuvântul tău este tot așa de bun cum ești tu. Cuvântul lui Dumnezeu este tot așa de bun cum este El. Cuvântul tău este o parte din tine. Promisiunea ta este tot așa de bună cât poți tu să fi. Și promisiunea lui Dumnezeu este tot așa de bună cât poate El să fie.

⁶⁹ Acum, ca fiind un muritor, tu poți face o promisiune și trebuie să o încalci, pentru că tu ești doar un muritor. Eu sunt doar un muritor. Dar, Dumnezeu, fiind nemuritor, și infinit, și

omnipotent, omniprezent, El face o declarație, și El cunoaște sfârșitul de la început, și El o poate păstra.

⁷⁰ Abraham chema acele lucruri care nu erau, ca și cum ar fi fost, pentru că el era pe deplin convins că, ce a făgăduit Dumnezeu, Dumnezeu putea să înfăptuiască, pentru că El nu ar fi făcut niciodată făgăduința dacă El nu știa ce urma să fie.

⁷¹ Vedeți cum ne putem bizui pe Cuvântul Lui atunci? Nu contează cât de tare suflă furtuna, ce este împotriva Acestuia, odihniți-vă solemn pe Cuvânt. Dumnezeu a spus Asta, Cel care a văzut partea cealaltă a furtunii. Vedeți? Astfel, dacă sunteți bolnavi, doar ancorați-vă sufletul în Refugiul de Odihnă. Dacă sunteți nedumeriți și întristați, amintiți-vă, El a spus, „Eu voi fi cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.” Și El este . . . El a spus, „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Domnul,” așa că stați chiar acolo.

⁷² Un om a scris, un poet a scris, „Ancora Mea ține în interiorul vălului.” Ce este un vâl? Este ceva care separă aici de Acolo. Iar ancora este în interiorul vălului. Voi nu vedeți cum urmează să fie, dar știți că este ceva care v-a apucat, care s-a prins sus Acolo.

⁷³ Și când marea este furioasă și furtunoasă, ați . . . Eu cred că poate unii dintre voi nu au fost niciodată privilegiați să vadă o corabie ancorată. Oh, vai! Eu am călătorit în ele când ei au aruncat o ancoră de mare *așa*, până când micuțul vas nici măcar nu putea trece peste vârful—vălului. Trecea prin val. Dar atât timp cât ancora ținea, asta era tot ce conta.

⁷⁴ Dacă trecem peste, pe dedesubt, prin jur, sau prin aceasta, nu contează; ancora ține. Iată cum este când furtunile vieții încep să ne zguduie. S-ar putea să trebuiască să trecem prin, s-ar putea să trebuiască să trecem peste, pe dedesubt, în jur, ci doar lăsați să țină ancora în lăuntrul vălului, spre nevăzut. Nu știm chiar exact unde se află, dar aceasta se ține.

⁷⁵ Exact ca băiețelul, știți, care avea zmeul. Ați auzit vechiul proverb, povestea. A zis, „De unde știi că ai un zmeu acolo la capăt?”

A spus, „Încă pot să-l simt că trage.”

⁷⁶ Deci, asta este. Dacă noi putem simți că aceasta încă trage, Dumnezeu lucrând cu inimile noastre, atunci noi știm că ancora noastră încă ține.

⁷⁷ Eu cred că a fost Benjamin Franklin care a prins fulgerul în sticlă, care a înhămat fulgerul, electricitatea. Ceva în el a chemat, și a spus, „Există putere în aceea. Acea putere ar putea fi înhămată.” Și dacă este așa de puternic, să izbească străzile și să spulbere pomii, să despice pământul, ce ar putea face dacă a fost odată înhămată? Asta va lumina, și va fulgera, și va atinge întregul pământ. Și Benjamin Franklin, eu cred, pescuia pe zmeul lui, cu o cheie legată la capătul cozii acestuia, și o sticlă

jos la capăt. Și când a acaparat-o, el nu a știa ce avea, dar a început să strige, „O am! O am!” El nu știa ce era aceasta; el nu știa ce va face cu aceasta; dar el știa că avea ceva.

Și iată cum este cu fiecare om, ale cărui:

Speranțe sunt construite pe nimic mai puțin
Decât pe Sângele lui Isus cu neprihănire;
Și totul în jurul sufletului meu cedează,
Atunci El este toată nădejdea și sprijinul meu.

Pe Cristos, Stânca tare, eu stau;
Toate celelalte terenuri sunt nisipuri
mișcătoare.

⁷⁸ Odată născut din nou, Duhul Sfânt Își ocupă locul în inimă. Unii oameni tineri s-ar putea să nu, sau tineri, sau pot fi analfabeți, nu contează cum sunt; nu există nimeni să o poată explica, așa că nu vă simțiți prost că sunteți analfabeți. Tu nu ai putea să o explici. Niciodată nu a existat un om încă să poată explica aceasta, nu contează cât de deștept sau cât de inteligent. Acesta este Propriul secret al lui Dumnezeu. Dar când acel Cuvânt prinde Viață în inima ta, și Îl vezi, tu strigi, „Îl am!” Nu ști ce vei face cu El; nu ști ce va face El cu tine; dar ști că ceva s-a întâmplat, și că Îl ai.

⁷⁹ Acum, așa dar, pe Cuvânt! Este frumos. Acum noi suntem confrunțați în această dimineață, și avem înaintea noastră, în considerare, după părerea mea, unul dintre cele mai vitale texte din Vechiul Testament. *Iosif* (despre care noi vom vorbi) *Întâlnirea Cu Frații Săi*. Ar putea fi o sută de moduri diferite prin care Duhul Sfânt să intre în asta și să o dezvăluie în inimile și mintea noastră. Astfel, gândind aceasta, fiind câteva zile aici, noi am putea vorbi puțin în această dimineață, din cauza unei strânsoare în gât, și apoi poate să o reluăm în seara aceasta dacă păstorul nu are nimic pe inimă lui, și poate să o ducem mai departe și să o terminăm Luni seara, dacă este așa că Dumnezeu o rânduiește în felul acela.

⁸⁰ Acum, noi suntem bine familiarizați cu caracteristicile Vechiului Testament, cum că, „Toate lucrurile vechi erau o umbră,” Evrei 11, „o umbră a lucrurilor viitoare.” Ce frumos este acest lucru, cum prefigurează Dumnezeu!

⁸¹ Și când noi simțim această umbră, așa cum a fost, știm că este ceva dincolo de aici. Acest . . . Dumnezeu, în atotputernicia Lui, în mintea Lui măreață infinită, văzând ceva ce tocmai se pregătește să se întâmple, El o poate avertiza dinainte. El poate face ca totul să lucreze împreună, chiar mânia omului, să-L laude, chiar și cineva care vă tratează rău. Așa cum urmează să ajungem, după puțin, cu voia Domnului, cum că fratele lui Iosif l-a tratat rău, și El s-a întors drept înapoi în jur, și a luat aceea și a făcut-o să-L laude. Astfel, noi nu avem nimic de care să ne îngrijorăm, nici un lucru.

⁸² Cum că Dumnezeu, prin acel băiat, a prefigurat venirea Domnului Isus de prima dată, și venirea Domnului Isus a doua oară, și a lucrat-o toată într-o viață care nu știa nimic despre ce se petrecea. Amin. Nu vă face asta ceva, să-l vedeți pe micuțul Iosif? Păi, el nu știa ce se întâmpla, de ce trebuiau să se întâmple toate aceste lucruri. Dar era întru totul Dumnezeu, lucrând, prevestind, prefigurând lucrurile care urmau să fie.

⁸³ Atunci puteți observa Cuvântul, cum Îl luați aici și Îl citiți în Geneza, Îl citiți în mijlocul Cărții, Îl citiți în ultima parte a Cărții, și fiecare Cuvânt se potrivește exact unul cu celălalt așa. Și a fost scris la mii de ani distanță, de sute de oameni diferiți. Vedeți? Și, deci, așa dar, voi vedeți că este întru totul Dumnezeu. Fără ca unul să cunoască pe celălalt, sau să știe ce Carte a fost scrisă, nimic despre Aceasta; un alt timp, o altă epocă.

⁸⁴ Și putem vedea, astăzi, că Dumnezeu lucrează chiar exact cum a lucrat atunci în trecut. Noi doar acum mergem, sfârșim în noul an, de la umbrirea celui Vechi. Și cum că la început, cum că Dumnezeu, când El a văzut păcatul că urma să pună stăpânire peste pământ și peste oameni, cum că marele program a fost pervertit; nu distrus, nu recreat, ci doar pervertit.

⁸⁵ Vedeți, Satan nu poate crea. El poate doar să pervertească. Tot ce vedeți, că este greșit, este neprihănire pervertită. Vedeți? Vedeți un ghicitor bătrân pe stradă, acela este doar un profet pervertit. Vedeți? Voi vedeți orice care este rău, vedeți bărbatul trăind necredincios față de legămintele lui către soția lui, aceea este neprihănire pervertită în rău. Viceversa, vezi femei pe stradă, acționând în felul cum o fac ele și devenind în felul cum sunt ele, acelea sunt doamne pervertite.

⁸⁶ Am trecut prin Louisville, zilele trecute, soția și cu mine, și am văzut un afiș pe o fereastră, de unde noi veneam de la mâncare, acolo pe Fifth Street. Și scria, „Mese pentru doamne.”

⁸⁷ Am spus, „Nu au avut niciodată o clientă.” Nu, o doamnă nu ar intra acolo. Când ea intră acolo, ea nu mai este o doamnă. Vedeți? Astfel, ei nu au avut niciodată o clientă, sub acel semn. Doamnele nu se duc în acele locuri. Dar, vedeți, ceea ce sunt ce intră acolo, sunt doamne pervertite. Vedeți? Bine.

Acum, Dumnezeu, să facă toate lucrurile să-L laude!

⁸⁸ Noi sărbătorim Crăciunul, nașterea Domnului Isus. Care, nu este chiar exact ziua Lui de naștere. Ziua Lui de naștere a fost în Aprilie. Pentru că, este tot așa de frig în Iudeea, sau mai frig în Decembrie, decât cum este aici. Astfel, ne dăm seama de asta. Ați văzut fotografia zilele trecute, tancurile acolo în zăpadă, și lucruri de genul acela, în Iudeea. Vă puteți imagina păstori întinși afară pe un deal pe vreme ca aceea? Dar, aceasta nu este ziua. Dar asta, ziua, nu înseamnă așa de mult, este atitudinea care o avem față de acea zi care este pusă deoparte.

⁸⁹ Acum observați. De îndată ce Dumnezeu a văzut sămânța femeii, și cum li s-a interpretat greșit acolo și neprihănirea a fost pervertită, Dumnezeu a dat o promisiune că prin acea femeie va veni o Sămânță binecuvântată. Voi o pricepeți? Va fi o Sămânță.

⁹⁰ Și îndată ce Satan a auzit aceea, care stătea prezent, imediat ce a auzit, a avut grijă să distrugă acea Sămânță. Și el a încercat să o facă cu Iosif. A încercat în toată epoca. Și el încă este împotriva acelei Sămânțe binecuvântate. Amin.

⁹¹ Eu vreau ca voi să vă puneți șapca de gândire profundă, doar pentru un minut acum. Ca, puneți-vă coiful mântuirii, și ascultați atenți acum. Aici este ceva foarte vital. Și puteți să nu fiți de acord cu asta; este în ordine. Dar, ați observat, de îndată ce. . .

⁹² Acolo era deja o—o concepție, pentru că Eva a trăit deja necinsit și a comis păcatul. De unde a venit aceea? Acea este în Geneza. Oamenii astăzi încearcă să găsească veriga lipsă între animal și om. Aceasta este revelație. Biblia a spus că, „Șarpele a amăgit-o pe femeie.”

⁹³ Astăzi, omul poate aduce în sus viață animală, și cel mai apropiat animal pe care ei îl au de ființa umană este cimpanzeul. Ei pot să-l facă să fumeze o pipă, să meargă pe bicicletă, să-și pună o pălărie, să-o încline. Acea este întocmai ca „ghee” și „haw” la un cal. Este sunet. El nu are nici un suflet. El nu poate gândi. Poate merge doar după sunet. Nu are un suflet. Atunci ei au o verigă lipsă, chiar între aici, pe care ei nu au reușit niciodată să o găsească. Și timp de șase mii de ani ei au încercat să scoată un mormăit dintr-un cimpanzeu, și nu o pot face. Nu vor reuși niciodată. Dar, noi știm că suntem viață animală. Suntem viață vegetală, din pământ.

⁹⁴ Așa cum am spus zilele trecute, la înmormântarea surorii noastre dragi. Noi suntem un mănunchi de șaisprezece elemente ale pământului, de lumină cosmică, și petrol, și lucruri puse împreună. Noi eram aici când Dumnezeu a vorbit și a spus, „Să fie,” trupurile noastre erau. Dar, Ceva, o Minte magistrală ne-a dezvoltat în ceea ce suntem acum. Ne-a făcut cu mâini și brațe, și așa mai departe, nu ca să ne distrugă, ci ca noi să putem trăi pentru totdeauna. Păcatul a făcut distrugerea. Și Cel Care ne-a făcut, fără ca noi să avem nicio—nicio idee că am fi fost vreodată aici, Cel care ne-a făcut și a adus aceste lucruri împreună și ne-a făcut ceea ce suntem acum; nu poate El cu atât mai mult, dându-ne libera alegere morală să acceptăm lucrul acesta, și prin același Cuvânt prin care ne-a creat, ne-a făgăduit că ne va învia din nou. Cu cât mai mult tot acest petrol se va reuni, și atomii, și așa mai departe, în. . . prin Cuvântul lui Dumnezeu!

⁹⁵ Acum, la început, când Dumnezeu a vorbit, și Satan stătea acolo și a auzit asta.

⁹⁶ Și oamenii încearcă să găsească această verigă lipsă. Eu vă voi spune, prin descoperire, dacă voi vreți să o primiți. Acea persoană dispărută, între animal și om, este șarpele, înainte să i se ia picioarele. Biblia a spus, „El era cel mai șiret dintre toate fiarele,” nu reptilă, „din tot câmpul.” El a fost acela care a amăgit-o pe femeie, în frumusețea lui, și ea a zămislit. Și acum, făcând asta, și văzând că păcatul urma să vină, Dumnezeu a pus un astfel de blestem asupra lui încât știința nu va găsi niciodată vreo relație între acest șarpe, așa cum este cunoscut astăzi, și omenire. Dar acolo este ființa voastră căzută, degradată, între, care a legat viața lor animală împreună. Ia te uită.

⁹⁷ „Dumnezeu a ascuns acest lucru de cei înțelepți și pricepuți, dar o va descoperi pruncilor care vor învăța.” Vedeți?

⁹⁸ Acolo vă este persoana căzută, șarpele. El a fost adus din cea . . . cel mai subtil, cel mai mare, cel mai frumos, cel mai asemănător cu o ființă umană. Și atunci din cauza acestui rău pe care l-a făcut cu Eva, El l-a coborât într-o reptilă, „Să se târască pe pânțele, toate zilele vieții lui, și țărâna să-i fie hrana.” Acolo este unde știința poate să vină acolo, și pomul lor este doborât jos.

⁹⁹ Observați, acum, de îndată ce femeia a văzut că ea . . . cea . . . Acum, ea a fost amăgită. Ea nu a adus păcatul. Ea a fost amăgită. Ea s-a gândit că asta era corect. Dar, „Adam nu a fost amăgit,” a spus Biblia. El a știut că era greșit, și ea l-a pus să facă același lucru pe care l-a făcut fiara.

¹⁰⁰ Și ea a dat naștere primului ei fiu, care, toate trăsăturile diavolului erau în acel băiat. El era un ucigaș. El era gelos. Cum putea să vină din acel curs pur al lui Dumnezeu? Aceasta trebuia să vină de la rău. Și de îndată ce el a făcut asta, atunci el, diavolul, și-a folosit unealta.

¹⁰¹ Ea a născut al doilea fiu al ei, care era după Adam, și acolo era Abel. Și, chiar repede, diavolul a încercat să distrugă acea sămânță neprihănită. Și el s-a întors împrejur și l-a ucis pe Abel, de la bun început; care este un tip al lui Iuda și Isus. L-a ucis la altar; unde, Isus, Iuda l-a ucis—l-a ucis pe Isus, L-a trădat pentru treizeci de arginți și L-a vândut. Bine.

¹⁰² Dar, observați. Când el a făcut asta, atunci Dumnezeu, un tip al lui Cristos, ambele și moarte și înviere, El l-a ridicat pe Set ca să-i ia locul. Vedeți? Și diavolul a pornit pe urmele lui Set.

¹⁰³ Acum priviți. De-a lungul, înainte de distrugerea antediluviană, era o descendență lungă de oameni care au venit în jos prin fiii lui Cain, din țara lui Nod, și ei erau oameni de știință, deștepți, inteligenți, oameni uimitori. Ei chiar au prelucrat metale. Au construit case. Au fost o civilizație uimitoare. Biblia continuă și spune cum lucrau ei cu cuprul, cum lucrau ei cu metalul.

Dar, acest alt grup erau pribegi.

104 Dar, ambele grupuri erau religioase. Cain era religios. Abel era religios. Și Dumnezeu a tras o linie, care erau corecți. Cain era tot la fel de religios ca și Abel. Ei amândoi au zidit altare. Amândoi credeau în Dumnezeu. Amândoi se închinau lui Dumnezeu. Amândoi aduceau daruri.

105 Acum priviți acele două semințe. Una, războinică; cea rea încerca să distrugă Sămânța neprihănită. Și el a încercat să-l nimicească pe Abel; l-a nimicit, dar Dumnezeu l-a ridicat pe Set ca să-i ia locul. Credea că L-a prins pe Isus chiar acolo. Priviți în jos prin epocă, peste tot. El, în fiecare loc unde a venit, el a încolțit acea Sămânță. Când el a ucis pe unul, sau pe celălalt, el se gândea că el avea Acea. Și, în final, el—el a luat-o după Ioan Botezătorul, în final i-a tăiat capul. A crezut că L-a prins atunci, dar a aflat că El era aici în Isus. A ucis toți pruncii. Și, Moise; a încercat să-l ucidă pe Moise. A încercat în toate modurile cum a putut să distrugă acea Sămânță, și când l-a ucis pe Cristos la Calvar; dar Dumnezeu L-a înviat din nou, a treia zi, și atunci El a trimis Duhul Sfânt înapoi să cheme fiii și fiice la Dumnezeu. Și aceeași sămânță rea, religioasă încă persecută acea Sămânță neprihănită astăzi. O vedeți? Ei încearcă să distrugă acea Ramură neprihănită a lui Dumnezeu.

106 Acum, ambele părți, dacă observați, a început în Geneza, religioși pe ambele părți. Unul dintre ei, denominațional, îngâmfat. Și celălalt, smerit, care umbla în Duhul, prin descoperire.

107 Cum putea Abel să știe vreodată că era un miel în loc de roadele de pe câmp? Pentru că i-a fost descoperit, printr-o descoperire Divină.

108 Isus a spus la fel, când Petru L-a mărturisit de a fi Fiul lui Dumnezeu. A spus, „Carnea și sângele nu ți-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în Ceruri ți-a descoperit aceasta. Pe această piatră. . .” Piatra, nu Petru, nu Isus, ci pe descoperirea Divină. „Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu pot birui împotriva Ei.” Înțelegeți? Este descoperire Divină.

109 Acum priviți. Fiecare efort, de timp, acolo, ei s-au întâlnit față în față și s-au luptat. Observați când Moab era sus pe deal, și Israel era în vale. Și Israel cerea doar ca un frate, domn, să treacă prin țara lor, mergea în țara promisă pe care Dumnezeu le-a promis-o; au cerut numai o mică trezire în biserica lor, cum ar veni. Doar să treacă prin țară, și au promis că vor plăti chiar și pentru iarba pe care o mâncau vitele. Și că ei vor trece pe drumul împărătesc, și lucrurile care le vor face în timp ce trec prin țări, și că ei se vor comporta corect. Dar, gelozia. . .

110 Acum, Moab, țara lui Moab nu era infidelă. Ei credeau în același Dumnezeu în care credea Israel, pentru că ei erau fiii fiicelor lui Lot; Fiica lui Lot care a zămislit în timp ce Lot era

beat, cu propriul ei tată. Și ei s-au dus acolo, și ei. . . Iată de unde au răsărit acești Moabiți.

111 Și când a ieșit profetul lor, învățătorul lor, înnebunit după bani, și a ridicat altare, șapte altare, exact același număr de altare care au fost cerute aici jos. Iată-l pe Moab șezând aici, marea țară frumoasă denominațională, aranjată totă și făurită.

112 Și aici era Israel, un mic holy-roller pribegind împrejur în corturi, din loc în loc. Voi spuneți, „Holy-roller”? Ei sigur erau, dacă ei—ei sunt ceea ce ei numesc, astăzi, holy-roller.

113 Când ei au trecut Marea Roșie, și Dumnezeu a făcut o minune înaintea lor, Miriam a luat tamburina și a început să bată tamburina, și să alerge pe maluri, strigând și sărind, și dansând în Duhul. Și fiicele lui Israel o urmau, sărind, strigând, dansând în Duhul. Și Moise a stat cu mâinile ridicate, poate cântând într-o limbă pe care nimeni nu o mai auzise înainte, o cântare pe care nimeni nu o putea înțelege. A cântat Domnului, în Duhul. Dacă aceia nu sunt holy-rollers moderni, eu nu știu unde să-i caut. Aveau semne și minuni cu ei.

114 Acum, dacă Dumnezeu respectă doar fundamentalul, priviți aici. Moab, Scriptural vorbind, era la fel de fundamental ca și Israel. El avea tot ce avea Israel. El avea șapte altare. Asta-i ce a cerut Dumnezeu; Israel avea șapte altare. El a avut șapte jertfe curate. Israel a avut șapte jertfe curate. Iată-i pe Cain și pe Abel, din nou. Vedeți? În regulă. El a oferit șapte tauri. El a oferit șapte tauri. El a oferit șapte berbeci, spunând că. . . a crezut că Cristos va veni. El a oferit șapte berbeci, același lucru. La fel de fundamental pe cât de fundamental ar putea fi!

115 Cain a zidit un altar; Abel a zidit un altar. Cain a oferit o jertfă; Abel a oferit o jertfă. Abel s-a închinat; Cain s-a închinat. Dar, Dumnezeu a adevărit, a dovedit că Abel a fost alegerea Lui.

116 Dumnezeu a dovedit aici că Israel era alegerea Lui, căci Israel avea un supranatural în tabăra lor. Deși, cu toate greșelile lor, ei aveau un Stâlp de Foc care îi însoțea. Au avut o ispășire pentru vindecare Divină, și au practicat vindecare Divină; un șarpe. Au avut o stâncă lovită. Aveau semne și minuni în tabără.

117 Când a venit Ioan, el a fost supranatural. Când Isus a venit, a fost supranatural. Și vrăjmașul, pe partea fundamentală, întotdeauna a persecutat supranaturalul.

118 Vedeți ce încearcă el să facă astăzi? Același lucru, „Stârpiți vindecarea Divină! Stârpiți pe acești oameni! Nu este nimic de ei!” Demnitarii, oamenii mari! „Stârpiți-i!” Frate, nu este nimic decât acea viță, răsucindu-se prin Geneza, ajungând în Apocalipsa.

119 Eu iau partea mea cu holy-rollers! . . . ? . . . Să fie aceasta orice. . . Eu niciodată nu am văzut un holy-roller. Acela-i un nume pe care diavolul l-a pus pe Biserica lui Dumnezeu, când

acesta nu aparține acolo. Ei nu sunt holy-rollers. Ei sunt fii și fiice ale lui Dumnezeu, înțelegeți greșit de lume.

¹²⁰ Acum, Iosif s-a născut din tatăl lui, și a fost iubit de tatăl lui, și urât de frații lui. Acum observați, un tablou perfect al Domnului Isus. Eu vreau ca voi să observați cum viața Lui doar a tipizat, în Vechiul Testament, totul tipizat acum. Priviți în trecut acolo și vedeți tabloul; acolo este umbra, și vedeți care este pozitivul. Acum observați, Iosif, fiind un model al lui Cristos, un model al Bisericii, model al Duhului Sfânt. Tipul. . . El era un prinț al prosperității, întocmai cum este Cristos, întocmai ca Biserica astăzi.

¹²¹ Observați, din nou, căci, când el s-a născut, tatăl lui l-a iubit și el i-a făcut o haină de multe culori. Acum, sunt doar șapte culori perfecte între toate culorile. Toate celelalte sunt create din aceste culori. Și haina poate avea culori în ea, din șapte culori diferite, dungi de culori, în haina care o făcuse tatăl. Dacă observați, poate Iacob nu a înțeles asta la timpul acela, dar asta însemna „Cel Făgăduit.” Când Dumnezeu i-a dat lui Noe semnul curcubeului, cele șapte culori, era făgăduința, sau Unul de Legământ. Dumnezeu a făcut un legământ că El nu va mai nimici lumea cu apă.

¹²² Și legământul lui Dumnezeu a continuat și prin Iacob, în Iosif. Abraham era alegerea, și Isaac era justificarea, și Israel era harul, și Iosif era desăvârșirea. Acesta era singurul care avea culorile.

¹²³ Îl vedem pe Isus stând pe Tron, cu culorile, curcubeul în jurul Lui, în Apocalipsa 1. Era legământul lui Dumnezeu cu poporul. Cristos. . . Iată-l aici. Oh, cât îmi doresc să o vedeți! Cristos este legământul lui Dumnezeu cu poporul Lui. Nu denotați; ci Cristos este legământul lui Dumnezeu.

¹²⁴ Așa cum Iosif a fost urât, așa este Cristos urât astăzi. Ei nu vor să spună că îl urăsc pe Cristos, dar faptele lor dovedesc ce fac. Ei sunt împotriva fiecărei mișcări a Lui; vorbește despre acțiunea Lui, lucrările Lui, faptele Lui minunate. Păi, sigur, noi îl avem și pe Satan în tabără, o bătălie în desfășurare. Cu siguranță. Și ei vor indica la cuvintele lui Satan. Dar, mie nu-mi pasă ce face Satan să—să încerce să incurce. Cuvântul lui Dumnezeu stă perfect, și promisiunea Lui este perfectă. Eu nu voi vrea niciodată să fiu de partea aceluia grup.

¹²⁵ Observați, iată-L acolo, Legământul. „Cristos avea înfățișarea unei pietre de iaspis și sardiu,” în Apocalipsa. Aceea era piatra de la piept. . . piatra de naștere, adică, de la Ruben la Benjamin. Aceea era reflecția de sardiu și iaspis, așa cum reflectau împreună sub Lumina lui Dumnezeu, au format legământul în jurul lui Cristos, curcubeul. Și despre ce vorbește? Ruben, cel mai în mare; Benjamin, cel mai mic! De la primul până la ultimul, „El era acela care Era, Care este, și Va

Veni; Rădăcina, Vlăstarul lui David. El este Steaua Dimineții. El este de la A la Z; Alfa, Omega; Reflecția lui Dumnezeu de la începutul timpului până la sfârșitul timpului. Iată-l acolo, legământul lui Dumnezeu cu poporul Său.

¹²⁶ Și toate aceste alte lucruri, Iosif, David, toți profeții, au fost doar o reflecție. Amin. Reflectând, de la adevărata Sămânță din grădina Edenului, până la timpul când El va veni a doua oară, în Slavă, pentru a-Și primi poporul și Biserica Sa. Iată-l acolo, cu o înfățișare frumoasă.

¹²⁷ Iosif, frații lui erau aroganți cu el. „Ei l-au urât, fără un temei,” pentru că el era inspirat supranatural. Înțelegeți? Cain l-a urât pe Abel, fără un temei, pentru că era inspirat supranatural. Moab a urât Israelul, fără un temei, pentru că ei aveau vindecare Divină, semne, minuni, și miracole. L-a urât, fără un temei, și nu a vrut să-l lase să treacă. . .

¹²⁸ [Spațiu gol pe bandă—Ed.] . . . să ai soția fratelui tău. Amin. [Spațiu gol pe bandă.]

¹²⁹ Acum, prietenii mei dragi, vreau să vă aduc ceva în memorie, și vreau ca voi să așezați asta sub a cincea coastă pe partea stângă, în pavilionul aceluia compartiment numit inimă.

¹³⁰ Niciodată, în nicio epocă sau în nicio perioadă, în care Dumnezeu a inspirat vreodată un om, nu s-a dus niciodată pe partea religioasă, așa numiții oameni religioși ai lumii. Nu s-a implicat niciodată în denomițiuni. Întotdeauna, a luat poziție împotriva, și împotriva denomiunilor din ziua aceea, și împotriva ordinii religioase din acea zi. Arătați-mi un profet, arătați-mi o dată în toată Biblia, când un om al lui Dumnezeu a avut de-a face vreodată cu așa numitele mișcări religioase din ziua lui. Amin.

¹³¹ Chiar și Ilie, după ce au construit școala prorocilor, păi, când s-a dus acolo, ei au vrut ca el să plece. El a spus, „Este prea strâmt aici.” Vedeți? Ahab și conducătorii religioși din ziua lui; Ilie s-a separat, la Muntele Carmel.

¹³² Observați-l pe Ioan Botezătorul, cum s-a separat, nici măcar nu a mers la școala lor, ca să învețe teologia lor. Dar, Dumnezeu l-a trimis în pustie, ca să-l pregătească pentru o lucrare.

¹³³ Grupul lui Cain nu a putut niciodată să pună mantaua lor bisericească pe un om al lui Dumnezeu. Nu s-ar potrivi. Exact. Observați, în timpul epocilor.

¹³⁴ Și când Isus a venit, El niciodată nu a consultat pe niciunul dintre teologi, ci i-a numit, „O grămadă de vipere, sau șerpi în iarbă.”

¹³⁵ Ucenicii nu au avut de-a face niciodată cu vreuna dintre denomiuniunile lor. Ei erau de partea lui Abel.

¹³⁶ Iosif nu a avut de-a face niciodată cu ei. El a fost urât și respins, pentru același scop ca ceilalți dintre ei. Pentru că,

Dumnezeu era cu el în modul supranatural, și într-un mod diferit decât cum era El cu restul dintre ei. Și ei l-au urât, fără un temei. Cain l-a urât pe Abel, fără un temei. Frații l-au urât pe Iosif, fără un temei.

¹³⁷ Și, astăzi, lumea denominațională, nu contează cât de mare este; îmi scot pălăria, și spun, „Mulțumesc lui Dumnezeu pentru ei.” Dar, în toate învățăturile lor mari, bisericile lor mari, lucrurile mari; totuși, în toată aceasta, Dumnezeu cheamă oameni care nu au nimic de-a face cu asta, pentru că ei nu vor să aibă de-a face cu supranaturalul. Este mișcarea în acțiune, astăzi; și ei urăsc acea mișcare, fără un temei.

¹³⁸ Am auzit pe un om spunând zilele trecute, că aproape că mi-a transformat sângele în apă, să aud un om cu influență, un mare predicator Baptist.

¹³⁹ Și el vorbea despre, că, nu era Scriptural ca cineva să se închine la fecioara Maria. Cât de adevărat este asta! Așa este. A spus că nu există nicio Scriptură, de închinare la cineva în afară de Cristos. Așa este. A spus, „Dumnezeu era în Cristos, și în El era plinătatea Dumnezeirii.” Așa este.

¹⁴⁰ Și apoi, după toată acea învățătură frumoasă și minunată a Scripturii, se întoarce invers și spune, „Niciodată nu s-a făcut vreo minune în lume.” Pentru că el este atât de tare împotriva vindecării Divine, s-a sucit și a spus, „Nu s-a făcut niciodată o minune după moartea lui Cristos. Nimeni nu a înviat niciodată morții, după Cristos, pentru că El era Singurul Care avea Viața Eternă.”

¹⁴¹ Dar, eu vă spun, că Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, le-a spus ucenicilor Lui „Duceți-vă și propovăduiți Evanghelia; vindecați bolnavii; și înviați morții; și curățiți leproșii.” Iată ce le-a spus Isus ucenicilor Săi.

¹⁴² Cum pot oamenii să devină atât de orbi din punct de vedere religios? Devin cu mintea îngustă din cauza barierelor denominaționale și îi urăsc pe frații lor, fără un temei. Vedeți asta? Atât de înguști, atât de mici, fac asta din cauza prestigiului lor.

¹⁴³ Un mare lucrător din țară astăzi, a fost întrebat de ce nu a primit el botezul Duhului Sfânt, după ce a fost prezentat de alți oameni în poziția lui, care au primit botezul Duhului Sfânt. El a zis, „Asta mi-ar compromite slujba.” Dacă voi îmi spuneți, oricând . . .

¹⁴⁴ S-ar putea să compromită slujba unui individ, dar niciodată nu va compromite slujba lui Isus Cristos care trebuie să fie dusă mai departe. Va avansa cauza slujbei lui Isus Cristos.

¹⁴⁵ Dar acest Domn Doctor a spus că nu a fost niciodată o persoană înviată din morți. A spus, „Știu că sunt o grămadă de holy-rollers în țară astăzi, care pretind că au văzut morții înviați.

Dar,” a spus, „ah! Nu există niciodată o dovadă științifică despre vreo vindecare sau orice altceva.”

¹⁴⁶ Acum, vedeți, iată, fratele meu și sora mea. Vreau să observați asta cu mare atenție. Motivul acestui lucru, este acesta. Astăzi, bărbații. . .

¹⁴⁷ În zilele Domnului Isus, în zilele Testamentelor, când oamenii credeau în Dumnezeu, auzeau că s-a făcut un miracol, ei niciodată nu au încercat să-l dovedească științific. Ei l-au acceptat. Ei doar l-au crezut, pentru că știau că Dumnezeu exista.

¹⁴⁸ Dar, astăzi, grupul necredincios a intrat în mișcările religioase, și el încearcă așa de mult să dovedească lucrurile științific.

¹⁴⁹ Și lăsați-mă să spun asta, așa cum vine din Cer, cred, la inima mea. Nu există vreodată să poată fi dovedit. Pentru că, dacă L-ați putea dovedi pe Dumnezeu, atunci El nu mai este acceptat prin credință; este o dovadă. Noi îl credem pe Dumnezeu și miracolele Lui, prin credință. Noi chemăm acele lucruri care nu sunt, ca și cum ar fi, pentru că Dumnezeu a spus așa; nu contează ce este.

¹⁵⁰ Abraham nu a putut dovedi că venele de lapte ale lui Sarah secătuiseră. El nu a putut dovedi că—că trompele, și așa mai departe, deveniseră însărcinate. Ei, ea putea. . . Ei nu puteau dovedi nimic din toate acestea. Nu puteau dovedi poate, prin testele seminței, că ei erau fertili. Dar el a crezut, oricum, și a respins orice era contrar acestui lucru, și a chemat acele lucruri care nu erau, ca și cum ar fi fost. Pentru că, dincolo de perdea, nădejdea lui Dumnezeu s-a bizuit pe Cuvântul lui Dumnezeu, și a chemat acele lucruri, științific sau nu, „Adevărul, pentru că Dumnezeu a spus așa.” Iată.

¹⁵¹ Noi credem. Prin credință primim acest lucru. Dar, dacă fratele, fără să mă cert cu el, nu cred în asta. Dar dacă fratele ar fi citit doar cum Pavel a fost ucis cu pietre, și sfinții au stat lângă el și s-au rugat până când viața a revenit în el. Cum că Pavel a predicat toată noaptea, într-o noapte, și un om a căzut dintr-o mansardă și s-a omorât, un tânăr; și Pavel și-a pus trupul peste el, și Duhul vieții s-a întors din nou în el. Cum că Ilie a înviat copilul unei femei după ce era mort, chiar cu opt sute de ani înainte de Venirea lui Cristos. Oameni, chiar fără binecuvântarea Duhului Sfânt, au făcut minuni pe care acești oameni se tem să le înfrunte cu Duhul Sfânt. Vai, vai! Ce jalnic!

¹⁵² De ce? Este pentru că sunt aroganți, și ei îi urăsc pe frații lor, fără un temei; exact cum a fost urât Iosif, fără un temei. Înțelegeți? El era urât. Nu pentru că merita să fie urât; pentru că, fără un temei. Nu îl credeau. El trăia într-un tărâm diferit.

¹⁵³ Și spun asta, acum, în timp ce timpul nostru se scurge. Spun asta cu toată sinceritatea inimii. Ei urăsc Biserica, astăzi, care

are supranaturalul. Este gelozie. Este gelozie meschină, și există printre ființele umane.

¹⁵⁴ Ucenicii au avut-o. Le-a fost atât de rușine de ei înșiși! Pentru că, cu zece zile înainte, Dumnezeu le-a dat putere să vindece bolnavii, și să scoată draci, și să învieze morții. Și au avut un băiat cu epilepsie înaintea lor, și au eșuat. Și Isus, când a coborât de pe munte, și l-a vindecat pe băiat. Și ei L-au întrebat, „De ce nu am putut noi?” El nu a spus, „Eu—eu mi-am luat Puterea înapoi.” A spus, „Eu vă dau Putere.” Eu vă arăt unde a El dat—O Bisericii, dar voi nu-mi puteți arăta unde El a luat—O înapoi. Vedeți? Pe ce și-a bazat Isus Cuvintele Lui solemne? „Din pricina necredinței voastre.”

¹⁵⁵ Și apoi, câteva zile mai târziu, ei au găsit un om care nu era în tărâmul lor bisericesc. El l-a auzit pe Isus pronunțând aceste lucruri, și el își făcea lucrarea. Scotea draci. Și Petru și Ioan au venit să-i spună că el trebuia să aparțină la grupul lor sau el nu putea face lucrul acesta. „Va trebui să ne urmezi și să te unești cu noi. Noi suntem biserica, și tu trebuie să faci asta!” El le-a spus lor să își vadă de treburile lor. El se descurca destul de bine fără să se alăture organizației lor.

¹⁵⁶ Astfel, ca micuți, sissy meschini, așa cum avem noi astăzi; mici, juvenili, idei de copii, au alergat înapoi și au spus, „L-am găsit, și scotea draci.” Și ce era asta? Ei erau geloși pentru că el făcea ce ei nu puteau face. Deveniseră firești. Ochii lor, ai înțelegerii lor, erau ca frații lui Iosif, nu erau încă luminați, așa că ei s-au întors și l-au pârât, și i-au spus lui Isus.

¹⁵⁷ Și Isus a spus, „Lăsați-l în pace.” Amin. „El face o lucrare bună. Face ce v-am poruncit vouă să faceți, și voi nu reușiți să faceți.” „Dumnezeu poate din aceste pietre să ridice fiii lui Abraham.”

¹⁵⁸ Astfel acum, dragii mei frați Metodiști și Baptiști și Prezbiterieni, pentru că voi vă gândiți că trebuie să vină prin biserica voastră, Dumnezeu poate din acești holy-rollers să ridice pietre lui Abraham. Așa este. El va avea pe cineva care va face lucrarea Lui. Așa este. Cu toate greșelile și erorile lor și câte altele, ce fac ei, așa a făcut și Israel același lucru, dar acea Sămânță neprihănită merge înainte.

¹⁵⁹ Sunt atât de bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei. Prin harul lui Dumnezeu, astăzi, noi suntem unul dintre aceia. Sunt atât de fericit pentru acest lucru, voi nu? Inima mea se bucură, la începutul acestui an nou, să știu că Dumnezeu, prin harul Său uimitor, a inclus numele meu în Cartea Vieții, să-mi dea înțelegerea că eu sunt asociat cu poporul Lui cei care sunt proscrisi. Și, cu ucenicii, aș putea spune asta, eu consider că este un privilegiu să port ocară Numelui Său. Da, domnule. Sunt atât de bucuros că sunt unul dintre ei.

160 Și acum începem aici cu Iosif, la serviciul următor, care poate fi deseară sau luni seara, într-una din seri, pentru că timpul nostru s-a terminat.

161 Dar, eu Îl iubesc. Voi nu Îl iubiți? El este minunat. Și sunt atât de bucuros astăzi că pot să-mi unesc mâinile cu acel șirag lung de disprețuiți și respinși, și urâți de ecleziaștici în toată țară. Iată-i. Sunt cei mai neînsemnați. Exact. Ecleziasticii, vorbind despre lume, din punct de vedere al educației, și social, ei sunt deasupra lor. Și noi suntem bucuroși să fim smeriți. Pentru că, cei care se vor smeri, Dumnezeu va veni într-o zi a doua oară, în Slavă, să înalțe Biserica Lui. Până atunci, „Să ne luptăm cu tot dinadinsul pentru Credința care a fost dată sfinților odată.”

Să ne rugăm.

162 Acum cu capetele noastre plecate, mă întreb dacă ar fi unul în dimineața aceasta, sau mulți, sper, care încă nu l-au acceptat niciodată pe acest Cristos, și marile Lui binecuvântări și marile Lui puteri. Și ne întrebăm, astăzi, dacă ați vrea să vă faceți alegerea astăzi, și să spuneți, „Doamne Isuse, sunt eu. Și eu doresc să fiu slujitorul Tău, cu toată inima mea, să iau calea cu cei puțini disprețuiți ai Domnului. Înțeleg acum, Doamne, că nu este despre ce vorbește lumea; este despre ce vorbește Biblia Ta. Nu este cum mă numește lumea. Ei mă urăsc, așa cum l-au urât pe Iosif. Ei mă urăsc, așa cum l-au urât pe Abel. Ei mă urăsc, așa cum l-au urât pe Ioan. Ei mă urăsc, așa cum l-au urât pe Daniel. Ei mă urăsc, așa cum l-au urât pe Ezechiel, ca pe Zaharia. Ei mă urăsc, așa cum l-au urât pe Isus. Ei mă urăsc, așa cum i-au urât pe apostoli și pe cei care Te-au urmat, fără un temei. Doamne, mă rog pentru ei.”

163 Ați primit vreodată o experiență ca aceea, că voi ați ieșit? „Și noi suntem o preoție regală, o națiune sfântă, care aduce jertfe duhovnicești lui Dumnezeu; adică, roadele buzelor noastre, care Îi dau laudă.” Ați putea sta în mijlocul lumii tulburi? Ați putea sta în fața șefului vostru? Ați putea sta cu o smerenie în inimă, cu dragoste în inimă, pentru păcătoșii din această lume, cu Viața lui Cristos în voi, și să dați o mărturie și laudă spre slava lui Dumnezeu? Dacă nu aveți această experiență, de ce să nu începeți lumea, viața, totul din nou, astăzi, prin ridicarea mâinii spre El, și să spuneți, „Eu acum, Doamne, accept asta, și vreau ca Tu să-mi dai botezul Duhului.”

164 Acum, Tatăl nostru Ceresc, mica Biserică în această dimineață rezistă, noi știm, țintită, să tragă în ea, vrăjmașul a oprimat-o, trăgând cu săgețile lui. Și ne rugăm pentru sufletele lor păcătoase, Doamne. Ei nu știu că sunt orbiți de dumnezeul acestei lumi.

165 Biserica, în general, în toată lumea astăzi; vrăjmașul, oamenii religioși, au tras în ei cu fiecare săgeată. Dar în ciuda la toate aceste lucruri, marea trezire continuă. Mii de copii smeriți,

săraci, neglijați au dat de aceste locuri, și au văzut mâna Ta miraculoasă, au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Și ei nu mai sunt din lumea aceasta. Sunt pelerini și străini. Pe ei nu-i interesează de lume, ci ei caută o Cetate viitoare, al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu. Ei au văzut puterea Ta de vindecare, să vindece pe bolnavi, semnele și minunile Tale să fie făcute în mijlocul poporului Tău. Lucruri mari se dezlănțuie, în ciuda locurilor unde condamnă lucrul acesta și încearcă să îl oprească. Slujitorii Tăi acționează și declanșează o trezire, și ei aduc pe cei smeriți în Împărăția lui Dumnezeu.

¹⁶⁶ În mijlocul nostru în această dimineață, suntem privilegiați să-i avem pe acești misionari care pleacă în alte țări.

¹⁶⁷ Unul, se duce în Israel. O Dumnezeuule, iată. Revarsă Duhul Tău, cu el, Doamne. Și fie ca lucruri mari să fie realizate, și să-i facă pe acei sărmani Iudei rătăcitori să se întoarcă. Fie ca ei să primească Duhul Sfânt, așa cum au primit părinții lor la început.

¹⁶⁸ Aici este un frate care pleacă în Cuba, în insule. Tu ai spus, „Până la cele mai îndepărtate părți ale pământului.”

¹⁶⁹ Ceva care presează, zvâcnește în inima acestor frați. Părăsesc casele lor, pe cei dragi ai lor, fără să-i intereseze de plăcerile și timpurile bune ale acestei lumi, ci pleacă în țările sterpe acolo; cu împotrivorul, care încearcă să oprească lucrarea. Și exact ca boul care a adus carul înapoi, cu poruncile în el, și chivotul legământului, i-au lăsat pe micuții lor să plângă și au pornit la drum, mugind, cântând, coborând la Stâncă.

Îți mulțumim pentru fiecare lucrător.

¹⁷⁰ Îl vedem stând în spate în adunarea noastră, și pe Fratele John, în această dimineață, din Germania. Cum a fost el crescut, sărac. A tras o căruță mică prin toată națiunea, predicând Evanghelia. Îți mulțumesc pentru el!

¹⁷¹ Și acești tineri, și alți lucrători care stau în apropiere, și toți laicii. Când am întrebat, Tată, crezând că într-un timp ca acesta, că dacă un bărbat sau o femeie nu îl aveau pe Cristos în inima lor, ei și-ar fi ridicat mâna, cu siguranță, văzând toată dovada Evangheliei, că Tu ești același și Biserica Ta este aceeași.

¹⁷² Îți mulțumesc pentru fiecare. Mă rog ca Tu să-i binecuvântezi. Și vindecă-le trupurile dacă ei sunt bolnavi, și acordă-le dorințele inimii lor. Îngăduie acest lucru, Tată, îți cerem în Numele lui Isus.

¹⁷³ Și cu capetele noastre plecate, să medităm doar câteva momente. Stați în rugăciune, încet.

Primul care a murit pentru acest plan al
Duhului Sfânt,
A fost Ioan Botezătorul, dar el a murit ca un
bărbat;
Apoi a venit Domnul Isus, ei L-au răstignit,

El a propovăduit că Duhul va mântui oamenii de păcat.

Apoi lapidat pe Ștefan, el a propovăduit împotriva păcatului,
 Ei, atât de mânioși, i-au zdrobit capul;
 Dar el a murit în Duhul, și-a dat duhul,
 Și s-a dus să se unească cu ceilalți, acea oștire dătătoare de viață.

Acolo era Petru și Pavel, și Ioan cel divin,
 Ei și-au dat viețile pentru ca această Evanghelie să poată străluci;
 Ei și-au amestecat sângele, ca profeții din vechime, (Care încă este Sămânță, persecutată.)
 Astfel încât adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu să poată fi spus cu sinceritate.

Erau suflete sub altar, care strigau, „Până când?”
 Ca Domnul să pedepsească pe cei care au făcut rău;
 Dar vor fi mai mulți care își vor da sângele vieții lor
 Pentru această Evanghelie a Duhului Sfânt și fluxu-i purpuriu.

Continuă să picure cu sânge, da, picură cu sânge,
 Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu sânge,
 Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr,
 Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu sânge.

¹⁷⁴ [Fratele Branham începe să fredoneze *Picură Cu Sânge*—Ed.]

¹⁷⁵ O Dumnezeule! Vino, Doamne Isuse! Modelează-ne acum în timp ce suntem smeriți înaintea Ta. Alungă toată indiferența din viețile noastre, din inimile noastre, în timp ce—ce dulceața Duhului pare să aducă culoare în ochi. Dumnezeu ia Cuvântul Lui acum și Îl udă. Suntem atât de fericiți că ne-ai inclus, Tată, să fim purtători ai Evangheliei.

¹⁷⁶ Ne rugăm pentru fiecare nevoie a bisericii. Ne rugăm pentru dragul nostru păstor, O Dumnezeule; slujitor credincios, niciodată nu obosește, întotdeauna gata să meargă. Vorbește inimii lui, astăzi, și fă-i de cunoscut că este o mare răsplată care așteaptă acolo pentru acei păstori credincioși când se adună ei acolo pe partea cealaltă cu toți cei răscumpărați.

177 Binecuvântează-i pe ceilalți păstori, și pe misionari, și pe membrii Trupului lui Cristos, pretutindenii. Iartă-ne pentru lipsurile noastre, Doamne.

178 Și acum dacă există o nevoie în inimile noastre, Doamne, nu ai vrea, în timp ce Tu ești prezent, să ne binecuvântezi? Dacă este boală în mijlocul nostru, Doamne, cineva poate, care a venit în bisericuță astăzi, și ei privesc acolo și văd Calvarul, văd acolo unde adevărata Sămânță. Unde Satan a crezut că O poate distruge cu moartea, dar Dumnezeu a înviat-O din nou. Chiar nu poate face asta! Dumnezeu a făcut o făgăduință, și Dumnezeu își ține făgăduința Lui. Și fiecare făgăduință este adevărată. Tu ne-ai făgăduit Viața Eternă, și noi O avem. Noi O simțim. Există Ceva în noi, care se mișcă, ce nu putem explica. O Dumnezeule! În mijlocul necazului, noi simțim că Ceva ține înapoi acolo, „Doar stai liniștit.” Furtunile pot lovi Sămânța, corabia se poate clătina, bărcuța noastră. Tu vei face o cale dincolo, dedesubt, în jur, sau prin aceasta, într-un fel. Astfel, noi stăm alipiți de Cuvânt, Doamne.

179 Mă rog acum că dacă este cineva bolnav în adunare, ca acest Duh, care este în clădire chiar acum, să coboare în mare dragoste, și să spună, „Copilul Meu, chiar Eu. Eu sunt Tatăl Care te-a creat. Eu am fost Cel Care a adus—elementele din pământ, care te-a format așa cum ești. Satan încearcă să intre în lucrarea Mea. Acceptă făgăduința Mea, copile.”

180 Și această rugăciune de credință o ofer, crezând că Tu ești aici. Lasă ca mâinile Tale, Doamne, să se întindă la fiecare inimă, și boala să plece de la oameni. Îl mustru pe diavol; diavolul opresiunii, diavolul fricii, diavolul bolilor de tot felul. Tu ai spus, „În Numele Meu vor scoate draci.” În unitatea acestei biserici, și acest Duh în această dimineață, alungăm orice rău de la oameni; ca să plecăm de aici, curați, prin Jertfa Domnului Isus, în timp ce smeriți O acceptăm.

181 Binecuvântează-ne în următoarele activități. Binecuvântează-ne în orice facem. Însoțește-i pe slujitori și pe evangheliști și pe misionari, la locurile lor, Doamne. Îngăduie ca într-o zi să ne întâlnim la—la picioarele Tale. Atunci ne vom depune trofee. Dumnezeule, acestea vor fi de orice gen. Va fi omul alb, omul galben, omul negru. Toți împreună, vom spune, „Doamne, iată-i.” Ce zi de bucurie va fi aceea! Să lucrăm cât este ziuă, căci vine noaptea când nici un om nu poate lucra. Noi cerem aceste binecuvântări în Numele preaiubit al Fiului lui Dumnezeu, Isus Cristos. Amin.

Toate lucrurile sunt posibile, crede numai;

Crede numai, doar . . . (Ce este?)

Toate lucrurile sunt posibile, doar . . .

182 Câți ați avut o nevoie, și puteți crede chiar acum? Veți ridica mâna, și să spuneți, „Acum primesc.”

Acum primesc, acum primesc,
Toate lucrurile sunt posibile, acum primesc;
Acum primesc, acum primesc,
Toate lucrurile sunt posibile, acum primesc.

183 Acum haideți să ne plecăm capetele doar un moment acum. Doar continuă, soră, la pian, dacă vrei. Voi îl primiți?

184 Voi spuneți, „Frate Branham, am fost bolnav o perioadă. A fost ceva care părea că eu chiar nu pot birui. S-au rugat pentru mine, diverse persoane.”

185 Este bine, frate, soră, dar v-ați gândit vreodată despre ce este vorba? Este cea mică făgăduință care v-a fost dată. „Toate lucrurile sunt posibile pentru cel ce crede.”

186 Nu vreți să aruncați aceea chiar în Calvar în această dimineață? Doar țineți de capătul acesta aici, Duhul care vi l-a dat. Aruncați-l drept în Calvar, și spuneți, „Acolo se ține ancora mea. Acum primesc, chiar acum. Totul s-a terminat, chiar acum. Nu contează ce are loc, chiar acum ancora mea se ține în lăuntru perdelei, și eu primesc exact ceea ce cer. Știu că am asta. Cuvântul lui Dumnezeu a spus așa. Și, Dumnezeuule, eu privesc la Tine acum.” Poate ați avut griji, necazuri financiare, orice ar fi. Nu contează ce este, aruncați-le chiar acolo direct la Calvar.

Căci toate lucrurile—toate lucrurile sunt
posibile, crede numai.

187 Doar lăsam să pătrundă, foarte dulce. Nu este minunat? Acesta este timpul meu din serviciu. Cuvântul a fost semănat, vedeți, acum Dumnezeu Îl udă. Nu puteți simți acea îm-. . . acea alinare, împospătare din Prezența lui Dumnezeu, care coboară, și Îl udă, zice, „Acum, aici, copile, Eu—Eu vin cu Cuvântul Meu. Onorez Cuvântul Meu. Veghez asupra Lui, zi și noapte, și Îl ud acum în inima voastră. Nu puteți să Mă acceptați și să Mă credeți?”

Căci toate lucrurile (Ce?) sunt posibile, crede
numai.

188 Oh! Ce minunat! Ce minunat, doar să absorbi, să simți apa venind în jos peste Semințe! Ce este? Sămânța neprihănită, a fost semănată în inima voastră. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Este Sămânța. Acela-i Duhul Sfânt. Sămânța care Dumnezeu a făgăduit-o la început. Voi sunteți Sămânța lui Abraham, fiind morți în Cristos, și vă însușiți Sămânța lui Abraham și sunteți moștenitori conform cu făgăduința. Duhul Sfânt a venit din Sămânța lui Abraham, care vă face fii și fiice ale lui Dumnezeu.

189 Acum, acela-i Duhul Sfânt care udă acea făgăduință care ați luat-o mai devreme, pentru vindecarea voastră, pentru mântuirea voastră, pentru o umblare mai bună, pentru ca frica să vă părăsească, pentru orice aveți voi nevoie; pentru acea călătorie la insule, pentru acea călătorie în patria Israelului; la

biserica voastră, la locația voastră, oriunde ar fi, la casa voastră. Acela-i Duhul Sfânt care spune, „Sunt Eu. Eu sunt cu voi. Mergeți înainte. Eu merg înaintea voastră. Voi, doar continuați să mergeți. Sunt Eu.”

Este Miere în Stâncă pentru tine;
Lasă păcatul tău ca Sângele să-l acopere,
Este Miere în Stâncă pentru tine.

Să ne ridicăm.

Oh, ieși pe străzi și pe drumuri,
Propovăduiește Cuvântul . . . (Ai ceva ce vrei să
spui?)

Spune la fiecare frate căzut,
Este Miere în Stâncă pentru tine.

Oh, este Miere în Stâncă, fratele meu.
Este Miere în Stâncă pentru tine;
Lasă păcatele tale ca Sângele să le acopere,
Este Miere în Stâncă pentru tine.

¹⁹⁰ Acum, ascultați, nu vreau să plecați încă. Vreau să vedeți pe cineva care stă lângă voi, să dați mâinile, zicând, „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate,” sau soră, oricine ar fi. Doar întoarceți-vă în jur. Acesta este un tabernacol mic, inter denominațional. Noi suntem doar în călătoria noastră, oameni deosebiți. Bine.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Fiu al durerii și al suferinței;
Bucurie și mângâiere îți va da,
Ia-L oriunde mergi.

Nume scump, (Nume scump!) O ce dulce! (O ce
dulce!)

Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

Acum fiecare priviți în această direcție acum.

La—la Numele lui Isus ne plecăm,
Căzând prosternați la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer noi Îl vom încununa,
Când călătoria noastră este completă.

Nume scump, (Nume scump!) O ce dulce! (O ce
dulce!)

Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, (Nume scump!) Oh ce dulce!
Speranța pământului și bucuria . . . (...? . . .)

¹⁹¹ Acum în timp ce ne plecăm capetele la Domnul Isus. A fost un mare jubileu, un mare ospăț, un ospăț penticostal din Cuvânt și lucrurile lui Dumnezeu, din Duhul Său Sfânt. Noi vrem să cerem binecuvântările lui Dumnezeu peste frații noștri misionari care

merg în câmp acum, și Dumnezeu să-i prospere drept înainte. Noi vă facem o promisiune; ne vom ruga pentru voi, frate, și soră. Soțiile lor, cei dragi ai lor, mă gândesc prin ce trec acele femei. Eu știu, cum e cu soția mea.

¹⁹² La păstorie de aici, Fratele Jackson, și—și eu presupun că Fratele Beeler este acolo în spate, și mulți alții dintre păstori. Teddy în spate aici, un lucrător tânăr. Mulți alții care sunt aici, ne rugăm doar ca Dumnezeu să îi binecuvânteze. Un frate tânăr de aici, din biserica lui Dumnezeu, pe care noi urmează să-l vedem în această după-amiază. Cerem binecuvântări peste el, evanghelist, cred că este. Nu-i așa, frate? Care este numele tău? [Fratele spune, „Morgan.”—Ed.] Fratele Morg- . . . [„Morgan.”] Morgan, Fratele Morgan. Sunt atât de fericit să-i avem pe toți aici!

¹⁹³ Și, acum, în timp ce ne plecăm capetele acum la El, și uitați-vă. Este un frățior umil care stă în spatele clădirii. El trage o căruță mică, înțeleg, prin toată națiunea. Mulți dintre ei îl cunosc ca „Prorocul John.” Noi îl numim „Fratele John,” pe aici. Am avut întotdeauna respect pentru acest om. Dar, zilele trecute am fost în vizită la niște prieteni de-ai mei, este fratele. . . . Sora Jimmy O’Neal, sus la Sellersburg. Acela-i ginerele Fratelui și Sorei Green. Ei sunt prezenți în această dimineață. Și Fratele John a fost în casa lor, și ei mi-au spus ce domn adevărat Creștin este el. Și ei mi-au spus despre viața lui, despre ce le-a spus el, și cum a trecut prin încercări grele. Și a avut o cale grea. Și îi vom cere, în această dimineață, dacă va elibera această adunare, și să ceară binecuvântarea lui de la Dumnezeu, peste această adunare. Vrei să faci asta pentru noi, Frate Johnny? În timp ce vă plecați cu toții capetele. Și, Frate John, dacă ne vei elibera în rugăciune.

56-1230 Întâlnirea Lui Iosif Cu Frații Săi
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org